

ВЕЛИКА СРБИЈА

КРУШЕВАЦ

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
НОВЕМБАР 2011 ГОДИНЕ БРОЈ 3463
ИЗДАЊЕ ГРАДСКОГ ОДБОРА СРС

ПРИВАТИЗАЦИЈА

Гробари Крушевачке привреде Како је уништена Крушевачка привреда

„Слепац не може водити слепе а да их не доведе до пропасти. Чланови гомиле, букачи из народа, ма и генијално паметни али без разумевања у политици не могу се појављивати у својству руководиоца гомиле а да не упропасте целу нацију..“

Зашто је пропала Крушевачка привреда, хиљаде радника остало без посла?

Имамо обавезу да, грађанима Крушевца, кажемо истину са именима и презименима људи који су директно одговорни за пропадање привреде овог града. На врху те пирамиде одговорних је Миодраг Ђидић сада на функцији државног секретара у Министарству финансија.

Ко је Миодраг Ђидић?

Рођен је 25. новембра 1954. у насељу Милентија, у општини Брус.

Дуго непознат крушевачкој јавности, Господин Ђидић искористио је петоктобарску насилну промену власти да, у најгорем

светлу афирмише своју већ искомпромитовану личност.

Током октобра 2000-ите године позивао је раднике „Трајала“ на грађанску непослушност, говорећи да је новац у Појатама и да чим падне режим, Слободана Милошевића паре ће стићи у Крушевац (воли да се понавља!). Са групом људи из кафића у Закићевој улици предводи тадашњи ДОС и креће у рушење Крушевачке привреде.

Своју „вртоглаву“ правничку каријеру почиње тако што заједно са Милошем Радуловићем (власником горе поменутог кафића) омогућава да Мишковићев MAXI MARKET добије на 99 година плац код крушевачких базена. Том приликом је од Спортског центра одузета имовина и претворена у паркинг испред поменутог објекта.

За ту услугу Мирослав Мишковић, овом правном експерту, омогућава да заступа систем Делта у свим судским процесима који у Крушевцу воде. Користећи своје новостечене позиције власти, и везу са тајкуном, не губи ни један процес и оставља многе грађане оштећене.

Иако је Миодраг правник, шабачки подпреседник ДС, актуелни министар пољопривреде, Душан Петровић није

могао да му нађе место у Министарству правде, већ му је ухлебљење нашао у Министарству финансија. Ту се Миодраг снашао како и колико му дозвољава његово „велико експертско“ кискство.

У процесу приватизације директно је учествовао у продаји *Мериме*, уступивши је *Хенкелу* наводно плашећи се да ће *Хенкел* конкуренцијом да уништи *Мериму*.

Мерима је старија фабрика од *Хенкела*, са познатијим производима од *Хенкела* на овим просторима. Не дозвољавајући да има више квалитетних купаца, *Ћидић* је уништио *Мериму* и продао је буд зашто. Нову технологију коју је *Хенкел* донео и рекламира је као детерџент са „сода ефектом“; наше баке су одавно користиле и прале веш са содом. Када смо код технологије коју је донео *Хенкел* поменућемо и „успешно“ пресељење погона у Словенију. Једноставно су исекли фабрику козметике и преселили је у Марибор. Са њом су, наравно, преселили и тридесетак радних места на којима су радили Крушевљани.

Да ли знате да је данас *Мерима Крушевац* не постоји више? То је огранак привредног друштва *ХЕНКЕЛ СРБИЈА* са седиштем у Београду, и другим огранком у Инђији.

Продали су Хемијску индустрију *Мерима* за 14.400.000,00 € (уз обавезу инвестирања од 43.300.000,00 €), од дана продаје прошло је 104 месеца. Без посла је остао 921 радник који, да су за та 104 месеца примали плату од само 200 € месечно, то би до данас изнело 19.156.800,00 €. Ефекат ове успешне приватизације у којој је учествовао Миодраг *Ћидић* је **921 породица је остала без прихода.**

Ово му није било довољно па учествује и у успешним приватизацијама *Трајала* и *Фам-а*. Купци и једне и друге фирме су тренутно у притвору. Подсетимо се, директор *Фам-а* *Љиљана Костић* прошле године је била менаџер године.

Испуњавајући предизборна обећања најпре је асфалтирао свој сокак. Он се сада зове *Ћидино сокаче*, а остало је упамћено по културно-уметничком програмум уприличеном у ту част.

Још један од великих успеха због кога је постао познат чак и у региону је **додела украденог Мерцедеса општини Ћићевац.**

Не зна се чији је, али више није код нас: Мерцедес брабус

Овај експерт се бави и царином, и то на веома специфичан начин, тако да царински прописи, на пример, не важе за по неки камион са епруветама за Пет амбалажу. А, онда је решио да се озбиљније позабави "привредом" Крушевца. Смислио је генијално решење да у Крушевцу сазида „Царински комплекс“. Шта ће се у њему царинити у граду који нема привреду, питање је за милион долара (одговор доставити Миодрагу *Ћидићу*)?

СРС неће заборавити лик и дело гробара Крушевачке привреде, Миодрага *Ћидића*, и када дођемо на власт одужићемо му се због тога.

После петог октобра предводници ДОС-а у Крушевцу, који никада у животу ништа битно нису радили, преузели су управљање градом.

Да би се додворили мафијашком режиму у Београду однели су на тацни шеснаест најбољих Крушевачких фирми, да се приватизују у првом кругу. То су биле најуспешније фирме у својим областима.

ХИ Жупа Крушевац која је, у ондашњој Југославији држала 48% тржишта пестицида, а у заједници Србије и Црне Горе преко 70%. Приватизована је по цени од 3.810.000,00 € (уз обавезу инвестирања 6.439.000,00 €); од дана продаје прошло је 88 месеци. Без посла је остало 1050 радника, који да су за ових 88 месеци, примали плату од само 200 €, а то би до

данашњег дана изнело 18.480.000,00 € које би ти исти радници углавном потрошили у Крушевцу и околини.

Колико би то сачувало радних места у трговинама и услужним делатностима у граду? Колико би буџет републике и града био богатији, да су уплаћени сви доприноси на ове минималне зараде?

А ми не знамо ни где је потрошено ових 3.810.000,00 €, да не говоримо о инвестиционој обавези. **Без прихода је остало 1050 породица..**

Горан Красић председник тендерске комисије за продају Жупе, сада директор највећег губиташа од јавних предузећа градске Топлане

Трајал је био највећи произвођач експлозива, хемијско заштитне опреме, а други по производњи ауто гума. **Његовом приватизацијом без прихода остало 2000 породица.**

ГП Јастребац, највећа грађевинска фирма у овом делу Србије, изградила је Крушевац, Трстеник, учествовала је у изградњи у свим деловима Југославије, као и у иностранству. **Не постоји (1300 породица остало без прихода).**

22 јули једна од најстаријих месно прерађивачких фабрика у Србији, међу

То је резултат рада "Погребног предузећа ДС". Десет хиљада породица је остало без прихода. Крушевац полако и сигурно умире. Да ли је нормално и морално да група штеточина уништи привреду Крушевца, а да никоме не одговара због тога? Није! Српска радикална странка памти учинак крушевачких „Маратонаца“.

У свим овим приватизацијама права радника је бескрајно штитио доживотни синдикални вођа Миленко Михајловић звани Чашаца.

првима је имала конзервиране производе. **Не постоји (650 породица остало без прихода).**

Јастра лидер у дечијој конфекцији, добитник многих признања у области текстилне индустрије. **Не постоји (500 породица остало без прихода).**

Дрвни комбинат **Савремени дом**, фирма која је уређивала Сава центар, хотел Југославију... Која је имала своје шуме купљене у Гани. Један од највећих произвођача железничких прагова, један од највећих произвођача паркета у Србији. **Не постоји (877 породица остало без прихода).**

Цепак, један од водећих произвођача папира за картонску амбалажу. **Не постоји више (400 породица остало без прихода).**

Рубин Крушевац, водећи произвођач алкохолних пића и брэнда Вињак, **(700 породица остало без прихода)**

Не постоје више ни:

Циглана једина у овом региону

Метал промет

Равниште

Агро промет

ТП Крушевац

Дева

УГОП Жупа

Испостава **Југопетрола Крушевац** некада једна од најачих пословних јединица НИС данас има статус три бензинске пумпе

Судбину преосталих, који још одржавају какву такву производњу, "14 октобра", Трајала, Фам-а, Бранка Перишића није тешко предвидети.

Тражење посла је посао

Како белосветски преваранти и агенти уништавају омладину Српску

У земљи као што је Србија, чија влада из године у годину материјално, а богами и ментално, исцрпљује своје грађане све је могуће.

MANPOWER. Да ли се ико запитао од наших мудрих вођа, шта је „то“ и ко води „то“ у овој земљи!? Да ли се ико запитао како то да, поред Националне службе за запошљавање, уводимо ово „светско чудо“!?

Чињенице су следеће (намерно пишем у трећем лицу јер се ради о светском чуду).

На званичном сајту MANPOWER-а можете пронаћи следеће податке:

Основано је 1948. у Милвокију, Висконсин, САД. Појављујући се на међународно тржиште 1956, Manpower успоставио послове у Канади. Прва европска канцеларија отворена је 1956 у Великој Британији. Manpower у Француској је основан 1957. **Укупни приходи ове компаније износе US \$ 19 милијарди у свету, током 2010. године.** Иако је седиште у Сједињеним Америчким Државама, Manpower Group остварује око **68% својих укупних прихода у Европи.** Највећа тржишта су Француска (29% укупних прихода), Велика Британија (12% укупних прихода), САД (10% укупних прихода), и Италија (6% укупних прихода).

Код нас је подружницу основао Бугарски огранак MANPOWER-а, уведено је у привредни регистар 17.04.2008 године, а за директора је постављен **Филип Оксенфелд.** Једном речју способан и веома искусан човек.

Током 2008, па 2009 и 2010 године ово чудо ради са губитком који је у 2008. и 2009. години био око 9 милиона динара, да би губитак 2010 достигао скоро 14 милиона динара а број запослених је 5 (како су остварили онај добитак од US \$ 19 милијарди?).

Способни Филип је основао и регистровао 28.07.2010 године MANPOWER BUSINESS SOLUTIONS и, богами већ остварује успех:

6 запослених и добитак од целих 243.000,00 Дин. Или око 2000,00 €.

Алал вера мајсторе!, морало је да дође до резултата. Ниси ти цаба био (2001-2003) Zone leader у Interbrew-у, па (2003-2005) Area manager у PepsiCo (A&P Serbia), затим (2005-2006) Area manager у Doncafe, па (2006-2009) Account manager Serbia and Montenegro у Nokia. И после ове успешне каријере он записа да су му специјалности: „Стратешко планирање и лидерство, развој нових пословних, преговарања, убеђивања и комуникације, обуке и развој лидерства, решавање проблема, општи менаџмент“ И све то само са завршеним економским факултетом у Новом Саду. Чудо од човека!?

Када се прочита његова биографија, о радном искуству одмах постаје јасно зашто је министар спорта и омладине (Г-ђа Снежана Самарџић Марковић) потписао уговор-пардон меморандум о сарадњи са MANPOWER-ом.

Том свечаном догађају су присуствовали и **Далиа Наркис**, извршна директорка за земље Источног Медитерана, компаније Manpower, па тим поводом изјави: „Manpower је глобално усредсређен на изазов незапослености младих, која је неколико пута виша од стопе незапослености одраслих у готово свакој економији“. Србија има једну од најбољих Националних стратегија за младе у Европи и посвећеност систематској, организованој и дугорочној подршци интегрисању младих у привреду и друштво. Ми смо посвећени сарадњи са Министарством омладине и спорта и Националном службом за запошљавање, како бисмо помогли да млади људи Србије што пре по завршетку образовања постану део активне радне снаге ваше земље.“ (ваљда се мисли на: *Тражење посла је посао!*)

Овај стручњак за запошљавање изјавио је, неком другом приликом, али овај пут као директор MANPOWER-а за Израел: „Тржиште рада у САД се опоравља. То се види у запошљавању на сталним пословима и паду стопе незапослености” . (За Globes на интернету www.globes-online.com-23.januar, 2011.)

Каква моћ предвиђања, стварно сам задивљен.

Каква срећа што је ово погодило и наш град, тако да је 08.12.2010 године, у Градској управи Крушевац, потписан Споразум о сарадњи између Града Крушевца и компаније „Manpower“, на пројекту „Развој каријере младих“. У име Града, потпис на Споразум ставио је **градоначелник мр Десимир Павловић**, а компанију „Manpower“ је заступала **директорка Бранка Минић** (нигде се не помиње као директор у оснивачким документима). Потписивању су присуствовали - Весна Видојевић (Министарство омладине и спорта) и Александар Ментов (директор Програма за младе УСАИД), као и представници Града Крушевца - координаторка Канцеларије за младе Весна Живковић, **директор Националне службе за запошљавање -Филијала Крушевац Предраг Марковић** и помоћник градоначелника Ружица Џугурдић. Нећемо улазити у текст споразума који је у најмању руку чудан.

Најлепше је то што су и способног директора Националне службе за запошљавање позвали на потписивање тог споразума, а он геније се радовао томе, јер ко се не радује увођењу конкуренције. Ваљда је и морао јер када је министар потписивао споразум био је присутан директор Националне службе за запошљавање Дејан Јовановић.

Национална служба за запошљавање одавно се не бави запошљавањем, они су постали центри за дистрибуцију новца од републике према незапосленима и центри за обуку незапослених. Никога не запошљавају одавно, па су чак и законом заштићени, јер у закону стоји да они и не треба да се баве проналажењем посла.

Ови наши стручњаци који потписују овакве споразуме не схватају шта раде Србији и Србству. Понашају се баш онако како господари света и записаше:

“Интелектуалци Гојски поносиће се својим знањима и, не проверавајући их логички, спроводећи у дело сва поцрпена из наука сазнања која су наши агенти вешто искобиновали у циљу васпитања и образовања умова у потребном за нас правцу.”

Тако да као што на почетку рекох **у земљи као што је Србија све је могуће.**

Дружина која је усрећила Крушевац да у њему мешетаре белосветски преваранти и нашу омладину уче како се пише CV и мотивационо писмо, и наравно ТРАЖЕЊЕ ПОСЛА ЈЕ ПОСАО

Венчавају се раб божији Драгојло и раба божија Манојло или Мирела у земљи чуда

Драги мој Србине,

Ево, већ ће је дуго време како не знам јесам ли досад живео или сам се тек родио. Још тачније, сањам ли ја сваког дана исти сан или је то јава, како бих то назвао ја, или је то реалност, како би рекли они због којих ме и муче ове муке. Ти, неки, су ововремени српски просветитељи, јер ми Срби, никада не смемо бити без просветитеља.. Такви смо. Примитивни, затуцани у догме и легенде. Не видимо светлост коју други, тик уз нас, исијавају до очињег бола. И само што сам се некако навикао да нам ти просветитељи отварају очи из дичне нам, слободне и толерантне престонице и све мислећи да се то нас у провинцији некако и не дотиче, изненади ме бљесак у лику извесне госпође Миреле Милојевић, наше суграђанке, која донесе ту божанску светлост и нама губавима.

Елем, госпођа Мирела је у организација "PH international", а у оквиру програма "Community Connections", (ух, како ово комјунити конекшенс отмено звучи) боравила у Америци као један од 12 стручњака из Србије који се баве проблематиком инклузије особа са инвалидитетом и отуда нам се вратила препуна утисака и са пуно нових идеја.

Навикао већ на разне радионице, програме, панеле, едукације, имплементације и ко зна на шта још, који су све друго осим што нешто стварно јесу, припремио сам се за нешто већ виђено, наивно верујући да су нам све духовне вредности западне цивилизације наши просветитељи већ одавно показали. Нисам ни сањао колики се видик може човеку отворити након искуства које нам је пренела госпођа Мирела, што се теби, какав си, сигурно неће десити.

Е, па, драги мој Србине,

Госпођа Мирела је била код људи који верују "да активно грађанство и укључивање у заједницу јачају

међународну заједницу" (?!?!?!), шта год то значило. Даље, она је видела да су њени домаћини сви веома активни у волонтерском раду, па тако "Градоначелник Бурлингтона, на пример, преко викенда носи храну бескућницима", а да у позоришту волонтирају особе од средње школе, па до 90 година. Госпођа Мирела нам надаље сведочи: "Имали смо прилику да видимо њихове школе са програмима за инклузију које делују заиста импресивно. Настава је интерактивна, сви учествују у дискусијама, уче једни од других, али су и сви ангажовани у неким активностима – разносе новине, помажу у школској кухињи и слично."

Пре него што наставим, а знајући да не знаш шта на овом примитивном српском језику значи инклузија, обавештавам те да то значи, укључивање.

Добро. Гости из Србије су на моје одушевљење, а могао би се и ти бар осмехнути, били почаствовани једном ретком части. Они су, наиме, учествовали у једној дивној акцији тих племенитих људи. Они су ни мање, ни више, шетали за оболеле од мултиплексклерозе. Пази, шетали за оболеле од мултиплексклерозе! Е, мој Србине, то су људи. То су хуманисти, али ми овакви, какви смо то никада нећемо разумети. Као што нећемо разумети какво то надахнуће води "баку која има 89 година и волонтерски ради као матичар за геј парове." "Она", каже госпођа Мирела: "у свом стану има фотографије свих парова које је венчала." Каква дивна жена, мој Србине! Волонтерски венчава хомосексуалце и чува фотографије свих парова. Какв диван пример волонтеризма. Каква добробит за локалну и ширу друштвену заједницу. Како је дивно знати да

захваљујући госпођи Мирела и њеном незаборавном путу у Америку. И не само да смо посредством ње добили та прелепа, нова сазнања него ћемо ми о њима још имати прилике да слушама, а Бога ми и да гледамо, јер госпођа Мирела нам ауторитативно саопштава: "Ово је било велико искуство за нас и сигурна сам да ћемо учинити све да барем део онога што смо видели применимо у Србији, у својим срединама."

Е, како сам тек после ове изјаве био поносан. Крушевац је, драги мог Србине, тај који има једног од 12 "апостола" који ће у Србији проповедати волонтеризам. Свашта су нам они ранији проповедали: капитализам, комунизам, хуманизам, а ево, Богу хвала, стиже и тај волонтеризам. Но, ја се не бих звао Мргуд кад', а пропо, усхићења госпође Миреле не бих кандидовао и неколико логизма.

Па, да кренемо питањем, шта је то што је госпођа Мирела у Америци видела, а да у Крушевцу већ не постоји?

1. Градоначелник Бурлингтона, на пример, преко викенда носи храну бескућницима"

Па, шта? Градоначелник Крушевца волонтерски истовара џакове са брашном и за гладне и за бескућнике.

2. Американци су шетали за оболеле од мултиплексклерозе

Па, шта? Ми смо месецима шетали за више хлеба и слободе, а сада већ једанаест година, што као неуротичари, што до амбуланте и народне кухиње, сви, свакодневно шетамо.

3. У позоришту волонтирају особе од средње школе, па до 90 година.

Па, шта? У Крушевцу волонтира 20.000 незапослених и најмање 50% запослених који раде, а не примају плату.

4. Школе са програмима за инклузију које делују заиста импресивно. Настава је интерактивна, сви учествују у дискусијама, уче једни од других, али су и сви ангажовани у неким активностима.

Па, шта? У Крушевцу је још импресивније. Све школе због штрајкова

бесплатно преписују једни од других, то је диван пример волонтеризма. Новине не разносе и не раде у школским кухињама, јер за новине нико нема пара, а школске кухиње су магацини за метле и четке. Деца се углавном хране у народним кухињама или се уопште не хране. Од активности ученици углавном упражњавају пијанке које трају до јутра у кафанама које имају живу музику.

Дакле, драги мој Србине, све имамо што и наречени племенити (милосрдни) људи о којима егзалтирано говори госпођа Мирела. Осим једне ствари и то је вероватно оно што ће нам овај апостол глобализма као "велико искуство" применити у Крушевцу.

Како шта, Србине? Па, геј венчања, несрећо. Где ћемо међ' цивилизовани свет без мужа Драгојла и жене Манојла?

Ја, Србендо, могу, али чик замисли ти следећи сцену: Свечана сала Градске скуштине. Мозаици Младена Сибиновића инспирисани историјом царског града. Атмосфера свечана. Из звучника допире "Ода радости" химна свих слепих мачића Србије. Испред матичара, госпође Миреле, стоје држећи се за руке младожења Драгојло, бркати, крупни господин педесетих година и млада Манојло, голобради дечко од деветнаест година, тек изашао из средње школе. Свечану атмосферу употпуњује умилни гласић госпође Миреле: "Венчавају се раб Божији Драгојло и раба Божија Манојло..."

А, шта кажеш Србендо? Лепо? Цивилизовано? Светско, а наше.

Ух, умало да заборавим. Госпођа Мирела ради као професор у Школи за основно и средње образовање "Веселин Николић" у Крушевцу. Поред тога она је и председник Спортског друштва за децу и омладину са посебним потребама "Палестра".

Успеси актуелне градске власти у Крушевцу

„Какав се облик административне управе може дати друштвима у којима је подмитљивост ушла свуда, где се до богатства долазо само вештим изненађењима полуваралачких махинација, где влада раскалашност, где се морал одржава казним мерама и суровим законима а не добровољно усвојеним принципима, где су осећаји према отаџбини и религији замрљани космополитским убеђењем?“

Афера са сменом начелника Грдаске управе Г-дина Јовановића и запошљавањем рођака страначких моћника (о томе је писао БЛИЦ дана 05.09.2010 године)

„Partijska knjižica i rođачке veze donose posao

Slaviša Milenković, Kruševac | 05.09.2010.-00:02h |

Predstavnici opozicionih stranka SRS i DSS optužili su vladajuću koaliciju DS, SPS, G17 plus i Jedinствену Србију да су за годину дана на власти запослили више од 80 својих partijskih kolega i rođака.

U Gradskoj управи tvrde да то није тачно те да су управо радикали и narodnjaci у време своје vladavine од 2004. до 2009. године повећали број uposlenih у Gradskoj управи за више од 100 људи. - Jedinственa Србија је у Dečјој установи „Nata Veljković“ запослила 25 људи на neodređeno и троје на одређено време. U тој установи, у računovodstvu, запосли су и Predraga Petronijevića, шефа odborničке grupe те stranke. U Gradskoj управи radi Slobodan Čolović, такође član Jedinствене Србије, који је из "Merime" узео otpremninu од 26.000 evra. Да су запослили nekog младег, па и да разумем, али су примили човека који је пред penzijom. Bivši načelnik gradske

uprave Miloš Jovanović је најавио да prelazi у Republičku изbornu komisiju, али се predomislio па су му našli место у Službi за prinudnu naplatu. Predsednica Skupštine grada Vesna Vesković је sina запослила пре nekoliko година у JP „Poslovni centar“, snaju у Privrednoj komori а сада и priju, snajinu majku. Nas су optuživali да запошљавamo partijske kadrove, а они rade то исто и у većem обиму. U Sportskom centru, који такође контролише Jedinственa Србија, запослено је осам радника на одређено време и 11 sezonskih, тако да ih сада има више од 80 - набраја Momčilo Duvnjak, lider kruševačkih radikala.“

Афера са председником скупштине око градског саобраћаја и захтева да се отпусти кондуктер Крушевац превоза зато што поменутој није отворио предња врата.

Афера са Швајцарсим амбасадором, односно са КУД-ом Рибарска бања

Бесрамни ребаланс буџета: сетимо се само ставки репрезентација градоначелника, канцеларијски материјал, плате запослених, усавршавање запослених, видећете какве су ту уштеде направљене.

Бахато и бесрамно понашање се наставља и када је у питању ФК Напредак, крађа и уплата новца пореских обвезника на приватне рачуне, испитајмо ко је потписивао рачуне, а да новац никада није стигао на рачун ФК Напредак), па нам се тадашњи градоначелник Блесимир Павловић обрати и рече да нико из градске управе није одговоран за то.

Пословање Спортског центра Крушевац. Како је пословало клизалиште? Како су вршене јавне набавке за израду пројеката? Како је позајмњиван новац ФК

Напретку? Како је стање на рачунима Спортског центра код пословних банака? Како је створен губитак од безмало четири милиона динара.

Хоће ли најзад јавни тужиоц да уради свој део посла јер у пословању Спортског центра и те како има елемената кривичног дела несавесно пословање и злоупотреба службеног положаја.

Пословање Градске топлане: Саберимо сав новац који је Топлана добила путем субвенција од кредита који је узела Градска управа, као и од кредита од пословних банака, додајмо на то приходе од наплате. Резултат - сто милиона губитка. А директор, то је онај чувени стручњак за приватизацију Господин Красић. Направи губитак и наравно повећа своју и плату председника Управног одбора.

Пословање у ЈП Водовод Крушевац: Како је могуће да грађани

за то нико не одговара?

Пословање Културног центра: Како је могуће да се ребалансом буџета ретроактивно дају паре за Видовданске свечаности. Ко то лоповлук покушава да легализује ребалансом буџета?

Пословање здравстваног центра: кафић у холу интерног одељења, неуспеле операције нашег експерта, запошљавања кадрова и тд.

Седница скупштине на којој су одборници Јединствене Србије држали као таоце све одборнике и све Грађане Крушевца док Газда Палма не одлучи да се ипак окреће. И антологијске реченице председника Градске Скупштине Г-ђе (која није ни Др ни Мр само једно ништа међу силним експертима):

"Ево, у записник изјављујем да сам прекршила Пословник" и настави да води седницу као да се ништа није догодило.

Неодржавање седнице Градске скупштине где нам Г-ђа која није ни Др ни Мр само једно ништа међу силним експертима објави „да је коалиција показала слогу и да одборници коалиције нису дошли на скупштину зато што су јединствени". Касније отпоче нову седницу и када је требало да се на њеном почетку усвоји записник са предходног скупштинског заседања она мудро објасни да нема записника јер се седница није ни одржала. Није важно то што је била у обавези да омогући одржавање седнице јер је дужна да одсутне одборнике позове на скупштину и укине им одсуство осим ако није болничко лечење. Но, није јој први пут да крши пословник. Бахато, неодговорно и невоспитано.

Колико новца из кредита је до сада узето и за шта је утрошен новац. Могао би

Браћо и сестре овако бахату и неодговорну власт, како на локалном, тако и на републичком нивоу никада нисмо имали, а вероватно задуго и нећемо. Најгоре је то што нас ти стручњаци задужише код банака бацајући паре на све осим у производњу и нова радна места. Шта ћемо радити када стигне прва рата на наплату?

„Сваки зајам доказује државну немоћ и несхватање државних права. Зајмови као Демоклеов мач висе над главама владара који, уместо да узимају од својих поданика путем привремених пореза, иду испруженом руком да просе милостињу од банкара. Спољашњи су зајмови пијавице, које се никако не могу откинути од државног тела докле год оне саме не отпадну или их држава сама не збаци.“

једној од скупштине да је много добро задужити се) колики ће дуг оставити следећој власти? Да ли је то четири милиона евра који ћемо овако осиромашени сви морати да враћамо?

Смена градоначелника Десимира Павловића: Подсетимо се само како је овај господин смењиван од сопствене партије. Резултат те генијалне вратоломије ДС-а је: Неспособан градоначелник-способан градски већник.

Градски већник Братислав Илчић. Због откривене веће количине оружја, а богами и оруђа против њега је од стране МУП-а поднета кривична пријава. Крај приче. Тужилаштво достојанствено ћути. А, и што би се оглашавало. Нек се оглашава ко мора, радикали, на пример. Они ће сачекати изборе, па ...видећемо, ко победи. До тада, наравно Братислав ће и даље бити на функцији градског већника.

Зашто и не би ако знамо да је актуелни **заменик градоначелника Радојица Милосављевић Маша**, због привредног криминала, у затвору одуживао дуг држави, у периоду од 1981-1985 године. А прославио се као ретко ко, јер он је једини човек (за ког знамо) који је успео да добије судски процес у коме је у исто време био и тужени и тужилац и наравно главни сведок. Правни заступник у том процесу је био његов партијски друг адвокат Владимир Тасић, председник крушевачких социјалиста.

Колико видимо у Крушевцу су највеће препоруке за вршење власти криминалне активности, а богами и затворски стаж (као у добра стара времена).

Какав је град Крушевац?

Некада су град опасавале велелепне зидине, и по њима се одмах могло препознати какаво је богатство живота његовог становништва. Кроз историју, Крушевац је опеван у многим песмама, и нахваљен у хроникама Константина Филозофа, Халкокнодила, Мавра Орбина, као леп, богат и успешан, захваљујући великоме кнезу, који по праведности и богатству био познат чак и у пребогатом Дубровнику, а по храбрости и витештву поштован у народу.

Шта нам је остало од Лазаревог завета, и како ми живимо у Крушевцу у првом десетлећу 21. века? Од некадашњег језгра града остале су рушевине, које пропадају из дана у дан. Камен који се обруши под зубом времена често послужи као грађевински материјал за изградњу ограда на приватним кућама. Споменик историје, културе и наслеђа постаје само обрис у којем се не може препознати ништа од некадашње величине и лепоте, мада за оне који поштују претке, зрачи још неком скривеном енергијом успомене и опомене. И ту унутршњу снагу веома често ружи задах који долази од гомилица људског измета око жбунова и дрвећа, па некад и уз саме зидине куле. Да ли овај приговор треба да упутимо себи, или поново да дамо црвени картон градској управи и ЈКП јер нису обезбедили јавне тоалете на територији града, а и не воде рачуна о чистоћи и хигијени чак ни оних делова града који су нам репрезенти. Укор треба да примимо сви, за неодговорност и небригу, али приговор је, пре свега, упућен онима што су плаћени из државног буџета, који се пуни опорезивањем грађана, да о граду брину одговорно и са поштовањем.

Крушевац одавно нема градску капију, али из неколико праваца којима се долази у град, путнике намернике обавезно дочекују дивље депоније. То је постао наш заштитни знак, и можда нови „бренд“ за туризам, пошто смо неке које имамо заборавили, или је време давно

прегазило. Две градске реке, некада уточиште за летње жеге, сада су такође само проточни канал за отпадне материје. Расина, названа по древним Расенима, још '70. Година била је позната као природно лечилиште за реуматизам и проширене вене, сада још једино, с обзиром на квалитет воде, може да послужи за прање аутомобила, тепиха, или коња, који се, веровали или не, гаје у појединим градским зонама. Чак и када бисте се усудили да се окупате у старој реци, требало би најпре да се пробијете кроз коров, разгрнете џакове са смећем који висе са грана речних врба, и припазите да на вас не набаса нека цркотина коју река носи, те да се не повредите на одбачене лимнке, којих је посвуда, само не у кантама за смеће, јер их на приобаљу такође нема. Од расинског купалишта које грађани годинама ишчекују, постоји још само избледела нада, и наравно још много депонија разног отпада, када кренемо узводно, да бисмо можда могли да склопимо и један солидан „смедеревац“. А кад зима дође био би и од користи, јер електрична енергија све је скупља, док је радних места све мање; сви који дугују више од 5000 динара нека се надају искључењу са електро-мреже.

Постоје заборављене градске чесме, које су у прошлости окупљале народ ради трговања и дружења, славља. И оне трпе сличну судбину. Надрасле су их маховина и водена буђ, и наново смеће, којег има више свуда, сем на местима које је за њега предвиђено. Неким чудом, Легат Милића од Мачве одолева, иако сама фасада зграде не може да наговести да се у њој крију дела великог сликара и родољуба.

Неке улице су ипак постале препознатљиве, не по структури и градском духу, већ по радовима на

санацији штете који се понављају у размацама од свега пар месеци, док многе друге, попут улица Радничко Самоуправљања не доживеше да њихова адаптација остане у сећању најстаријих становника тог наасеља.

Крушевац је један од ретких већих градова у којима не постоји железнички саобраћај. Зграда у којој је била смештена станица не ради годинама, заправо ради, али као стециште продавачица љубави. Још један од бољих архитектонских решења пропада небригом градских отаца.

Да ли овакав град, наш једини, који имамо уопште има право на живот, и то културни. Осим повремених фолклорних смотри, и ретких песничких вечери, углавном неафирмисаних младих ентузијаста, који се не предају својим креативним духом, губимо и овај пут корак са временом. Колико су се људи одвикли од културних догађаја можда најбоље показује недостатак публике у позоришту, биоскопима, као и недавно одржан концерт „Балканике“ који ни са обиље

ритма и динамиком фолклорних елемената, изнедрених из душе народа, није имао снаге да покрене, као под анестезијом, велики број грађана који је упристојио гостовање мага етно звука, Сање Илића. Или, притиснути голим преживљавањем, и немогућношћу да зараде за основне животне потребе, грађанима Крушевца није до веселја, јер су удешени егзистенцијалним мукама, напосто, измрцварени! Додуше, и медији нису виспреди да благовремено извести о дешавањима у граду. Поред неревносног обавештавања у вези са за политичким збивањима, информације о култури стижу тек по завршетку неког догађаја. Ретко се у локалним медијима говори о стварним проблемима грађана расинског округа, и то зависи искључиво од личне храбрости понеког новинара приватне телевизије, док је јавни сервис грађана РТК у служби хвалоспева локалне власти.

А зашто је све то баш тако? Да ли важи изрека: Какав народ- таква власт. Да ли је ова изрека подметачина властодржаца да са себе скину одговорност, иако им је то основно занимање, док су ту где јесу?! Или је одговорност претежак задатак за све нас. За нас који бирамо вође, а и за вође који вођства нису достојни.

Време је да засучемо рукаве и да сачувамо главу од заборавља. Да за памтимо шта нам је ко обећао, и шта ко није у стању да испуни. Да сачувамо град од прљавштине, младе људе од корупције, а децу од неморала. А да сви заједно, здружени око идеје да спасемо оно што је остало, и да узнатредимо живот, кажемо себи да Крушевац нема цену, а да Србија нема алтернативу, те да гробарима није место на чело власти, јер живота у гробници нема.

Легализација без краја

Одборници Скупштина града Крушевца усвојили су измене и допуне у оквиру закона о просторном планирању и изградњи, да се трошкови легализације објеката умање за 60 % како би се грађанима олакшала легализација објеката у власништву. Наиме, оваква одлука би била за сваку похвалу да се иза ње не крију више спорних питања.

Министарство за проосторно планирање је решило да сетом законских измена продужи рокове легализације, повећа квадратуру, смањи трошкове, препуштајући део одговорности локалној самоуправи, али поставимо питање коме заиста оно излази у сусрет, ако имамо у виду да се грађани већ годинама суочавају са тешком материјалном ситуацијом, покушавајући, без успеха да остваре своја права на легалне станове, али ни овај закон им не гарантује да ће то лакше да остваре. Већина грађана градила је своје домове под неповољним условима, одричући се многих добара, да би створила кров над главом, који није намењен продаји и обртању новчане масе, већ им је основна сврха становање у породичном окружењу. Данас су грађани суочени са још тежом материјалном ситуацијом, и већина је под теретом незапослености, лошег стандарда, нередовних плата, неизвесне судбине фирми које су пред стечајем, те немају довољно средстава за подмиривање свакодневних трошкова: потрошњу струје, воде, комуналних услуга, чије цене расту готово свакодневно, а само пре пар месеци цена воде у ЈКП Водовод повећана је за 10 %. Да ли треба посебно наглашавати колики је додатни терет трошкова легализације за обичне грађане који једва састављају крај с крајем. Градска власт је, изменама чланова 92/93/94/, као и члана 19 став 1, покушала да прикаже како су умањени трошкови легализације за објекте до 100 квадрата у поседу породице са више чланова. Да ли је на овај начин омогућено лакше и скоро бесплатно легализовање, како тврди министар Дулић?

За подношење захтева за легализацију потребно је, најпре, набавити поседовни лист или доказ о праву својине и копију плана објекта који су на нивоу

града Београда ослобођени плаћања надокнаде, док су грађани Крушевца дужни да те ставке плаћају и то у износу од 2500 рсд. Потом, потребно је издвојити за катастарско уцртавање објекта износ од 13 000 рсд. **Српска радикална странка увек се залагала за равноправне услове и обавезе свих грађана Србије**, па тако и овога пута је изашла са захтевом да градска управа у граду Крушевцу обезбеди једнаке услове када је легализација стамбеног простора у питању. Што се тиче осталих ставки у оквиру захтева за легализацију постоји технички извештај о стању објекта, и инфраструктуре који израђује лиценцирана фирма, чије услоге износе од 80 рсд по квадрату, као и ситуациони план, чија је најнижа цена 10 000 рсд.

Плаћање накнаде за уређење земљишта под јурисдикцијом је градске управе, висина наплате одређује се на локалном нивоу, а грађани плаћају цену по квадрату. Није јасно коме од грађана одговара оваква измена закона, када су грађани на ивице егзистенције, а сетимо се да је Крушевац по стандарду на 83 месту у Србији данас.

Постоји сумња да се иза одлуке градских власти крије намера да се олакша легализација бесправно подигнутих објеката, од стране богаташа, који су са новцем сумњивог порекла назидали стотине квадрата у зонама које за то нису предвиђене. Да ли ће градски тајкуни успети да за себи занемарљиву своту новца добију зелено светло за сваки нелегално изграђен објекат.

Српска радикална странка располаже информацијама да су припадници градске власти покренули самоиницијативно легализацију објеката у ромском насељу Марко

Орловић, те да чланови градске управе излазе на терен ради мерења, скицирања, сликања објеката, у намери да омогуће бесплатну легализацију у том делу града. Поставља се питање, да ли смо сви једнаки пред законом, и како је могуће да се и овде примењују двоструки стандарди. На основу чега одређени грађани имају предност у односу на неке друге. Да ли то значи да су неки од нас привилеговани, а остали представљају грађане другог реда, са неједнаким правима. Постоји више проблема када је у питању легализација овог ромског насеља.

Према Акционом плану за побољшање положаја и квалитета живота Рома, који је усвојен на редовном заседању градске скупштине, 20 новембра, 2009, предвиђено је да се унапреди животни стандард ромске популације кроз урбанизацију насеља, изградњом инфраструктуре, које нема, побољшањем животног стандарда кроз запошљавање, едукацију и здравствену негу. Још тада је констатовано да су ромска насеља нелегална, тзв дивља, без основних услова за живот. Роми у том насељу не поседују потребну документацију о власништву над домовима и земљиштем тј немају поседовни лист, а без кога није могуће извршити легализацију, и да многи живе на туђој имовини. У катастру је уписано само пет објеката, а да нема ни просторног плана. Велики проблем преетстављају и нехигијенски делови насеља где куће нису од адекватног материјала, што у закону претставља препреку за легализацију. Срећемо честе веће депоније отпада о којима ниједан инспекција до сада није хтела да поведе бригу, и да их реши, оне се формирају око ромског насеља шире се и на суседне парцеле, у непосредној близини, а једна од њих представља изузетно велики проблем за све грађане који живе у том делу града, то су депоније поред бивше Југопетролове бензинске пумпе код „старог аеродрома“, Овде постоје две сталне депоније, и поред присутног контејнера за одлагање смећа,

које се обнављају и након акције чишћења од стране радника ЈКП. Један од већих проблем представља и отпад органског порекла, у виду остатака усмрћених животиња, које се на тротоарима око насеља кољу, те се органски остаци одлажу уз саму пумпу, и остају ту све док не иструну природним путем, ширећи непријатне мирисе, а представља и потенцијални извор заразе. Осим тога овде се може наћи и измет који долази из штала које постоје у овом насељу, које припада првој урбанистичкој зони. Ко је дужан да се побрине за овакво стање градског грађевинског земљишта...

За последње две године није се учинило ништа да се побољша положај и живот Рома, као ни да се изгради неопходна инфраструктура, а сада видимо покушај градске власти да се легализују њихови домови, иако нису испуњени основни услови квалитета живота, достојни човека у 21. веку. **Питање је какве користи и ко има од такве легализације**, или је реч само о триковима предизборне кампање, а да ће се од свега одустати, када прођу избори. Да ли је то само начин да се у предизборној кампањи придобије или купи бирачко тело, а да се касније сведе на још једно неиспуњено обећање; и зашто и остали грађани не могу да добију бесплатну легализацију, већ у многим случајевима захтеви бивају одбијени због минималних недостатака. Грађани посећују просторије СРС жалећи се да кад и добију грађевинску, остају ускраћени за употребну дозволу за домове у којима живе и преко двадесет година. Колико се далеко протеже бескрупулозна борба за власт нека покаже и овај закон о легализацији, који није исти за све, који показује да увек постоји неко ко је изнад закона, као и што већина људи у овом граду, а и држави доказују да и те како могу бити жртве његове злоупотребе.

Што се тиче грађана који су плаћали легализацију по вишим ценама, СРС се залаже да им се изврши повраћај средстава и то тако што неће плаћати порез и грађевинско земљиште до вредности умањења од 60% .

Питања за Г-дина Миодрага Ђидића

Да ли је истина да је Горан Красић постао страначки функционер на Ваш предлог и Вашим гласом?

Да ли Вам је познато да је у време кад је постао страначки функционер Горан Красић био директор Гимназије, школе коју је баш у то време уписивао Ваш син (година 2001.)?

Да ли је истина да је Бранимир Шошкић постао страначки функционер на Ваш предлог и Вашим гласом?

Да ли Вам је познато да је непосредно пре него што је постао страначки функционер Бранимир Шошкић постао разредни старешина Ваше ћерке (година 2005)?

Да ли је у Вашој теретани нађено оружје којим је извршено убиство?

Да ли сте били оптужени за паљење стана једног познатог Крушевљанина?

Да ли Вам је познато да је „Мерима“ продата 2002. по процени вредности из 1997. Године, која није ускалђена са растом инфлације за 5 година?

Да ли Вам је познато да је „Мерима“ продата за вредност њеног месечног тржишног пласмана?

Да ли је Ваш пријатељ и блиски сарадник, Горан Красић, учествовао у приватизацији „Жупе“?

Да ли Вам је познато да сте на конференцијама за штампу политичких странака означавани као „ГРОБАР КРУШЕВАЧКЕ ПРИВРЕДЕ“?

Да ли Вам је познато да сте били оптуживани у медијима за доношење телесних повреда члану ДСС-а?

Да ли сте Ви претили др Браниславу Катанчевићу да ћете га уништити ако се кандидује за председника ДС Крушевац?

Да ли сте Ви претили др Браниславу Катанчевићу животом његове деце ако се кандидује за председника ДС Крушевац?

Да ли сте Ви претили Виолети Јосифовој уколико не уплати одређене суме за сврхе које Ви будете одредили?

Да ли сте Ви дали изјаву да Ви бројите гласове на изборима у ДС и шта сте под тиме подразумевали?

Да ли је противно Вашем гласу или сагласности изабран или постављен било који функционер ДС у Крушевцу?

Да ли сте Ви својевремено примали месечне надокнаде од 336.912,00 динара?

Шта Вас је препоручило да будете постављени на места која су Вам доносила толике приходе?

Да ли Вам је познато да сте Ви у емисији „Патрола“ Телевизије Плус оптужени за измештање царинске зоне, царинске малверзације и за отпуштање двадесетак радника?

Да ли Вам је познато да је ДС у Крушевцу напустило преко 1000 чланова искључиво због Вас?

„За време док још не буде било безопасно да се одговорни послови у државама дају нашој браћи ..., ми ћемо их поверавати лицима чији су карактери и прошлост такви да између њих и народа лежи читава провалија, таквим људима који у случају непослушности према нашим наређењима могу очекивати само или суд или изгнанство - ово зато треба да би они штитили наше интересе до последњег даха.“

Питање за руководство ДС-а

Да ли овако замишљате и наредну предизборну кампању?

Слике су из просторија ГО Демократске странке у Крушевцу у предизборној кампањи на изборима 2008 године (демократе следе његову визију)

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
ГРАДСКИ ОДБОР КРУШЕВАЦ
КОСАНЧИЋЕВА ББ ТЕЛЕФОН 037-423-656

Оснивач и издавач
Главни и одговорни уредник локалног издања:
Уредник локалног издања

Проф. Др Војислав Шешељ
Момчило Дувњак
Градски одбор СРС Крушевац